

Серия: С Евангелист Матей по
стъпките на Исус

Тема: Отсечката на Жертвата 3

Матей 26-27

Дата:29/04/2016г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

Известия:

-Операцията на Петьо(на с.Маргарита) е завършила в 23.00 часа през нощта. Оценката на професора е че е успешна и след 12 дена ще го изпишат. С.

Маргарита благодари за молитвите на всички и ви поздравява и пожелава благословени празници.

Липсва и църквата, но когато е споменала на бр.Петьо за идване във Варна, докато той е в болница, той категорично е казал „не”. Така че тя ще има 12 дни принудителна почивка.

-Молете се за Толга и майка му Инджихан. Толга е имал епилептичен припадък отново след дълъг период на липса на припадъци и уверение от страна на лекарите, че няма огнище на епилепсия в мозъка му. Инджихан е объркана и не знае какво да прави. Ние и свидетелствуваме за Исус и Християнството, и тя е на кръстопът. Молете се Бог да и говори.

1. УВОД-

Три основни правила в трудното катерене по стръмния склон на жертвата. Нашия живот ни е подарък от Бога, за да можем в него да научим важните уроци на живота, но и на вечността.

Бог иска от човека, да изпълнява Божията воля доброволно и от любов към Всемогъщия. Ако служиш на Бога със страх, ти няма да намираш удоволствие в тази служба. Ти ще си винаги потенциален небесен революционер. Бог не иска революционери. Той иска Синове. Той ни

прави Собственици на Своето. Той иска ние да работим, не като роби, не като слуги, не и като наемници. Той иска да работим, на Неговото лозе, като Наследници.

Затова в началото на нашия духовен път, Той иска да ни научи на смирение, подчинение, послушание на Неговата воля. По-късно, Той очаква от нас малко агресия-да обезпокоим спокойните; да кажем истината , дори да боли; да събудим заспалите; да коригираме сгрешилите; да изобличим греха; да сме нетолерантни към неправдата.

Само като си помисля, колко пъти съм чувал вярващи родители, които виждат как децата им открито грешат и вместо да ги изобличат, те вдигат рамене и ги извиняват с обяснението:

Ами, то сега всички така правят! Не мога нищо да им кажа! Такова е времето!

Няма сили, кураж и желание да изобличи неправдата и греха. Няма сили да каже: *Махни се Сатано!* Сатана, няма да действа по-различно, поради това че действа в синът ти или дъщеря ти.

Бог иска от нас да му служим с мисъл, разум и сърце. Затова ще ни се налага по някога да изглеждаме странни и различни от модела на света около нас. Готов ли си да си различен?

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

В тези последователни няколко богослужения които имахме в тази Страстна седмица, аз ви занимавах с последната отсечка на този житейски път- катеренето по стръмния склон на жертвата. Три основни специфики на това катерене:

А) Готов и фокусиран върху финала

A.1-Да не бъда изненадан от края:

A.2-Да съм готов да предам силата

A.3-Да не отпадаш бъркайки Силата на Духа в себе си, със физическата си сила.

Б) Да си готов да бъдеш предаден, без това да те сломи

Б.1-внимание от чужди и неуважение от близки-

Б.2-да бъдеш предаден от ключови за теб хора -

Б.3-да бъдеш предаден лицемерно-

Б.4-предаден на човешки несправедлив съд-

Б.5 -да приемеш предателство от най-приближените ти, поради страх -

Б.6-да откажеш защита от онези които са на твоя страна-

Б.7-да откажеш възмездие за себе си дори от небето-

Б.8-да очакваш и да приемеш да бъдеш изоставен от най-близките си-

Б.9-да не се чудиш когато близките ти не те разбират, и да не спираш да споделяш мислите и чувствата си с Небесния си Отец-

И днес темата ще остане в сивите си краски, но не забравяйте, че говорим за жертва, не за

В) Да се предадеш на края, такъв какъвто Бог го е приготвил за теб

Сега ще повтора нещо, което вече съм казал тези дни: Смъртта е нашата крайна земна дестинация, освен ако не сме от онези щастливци, които ще преживеят Грабването. Иначе смъртта е тази която слага край на житейския ни земен път.

Пр. Когато с.Николинка получила кръвоизлив, сина и който бил с нея, се уплашил много. Тя го успокоила с думите:

Сине, не се плаши. Все от нещо трябва да умра!

Малко са хората, които умират изведнъж. Обикновено, в тялото си започваме да получаваме призовки. За някои призовките вървят с години. При други призовките приключват за няколко месеца.

Пр. Баща ми получаваше призовки, от години, но той не им даваше да си свършат работата. Той търсеше билки и се оказа, че се е лекувал с грешна диагноза. Миналата година, дойде официална призовка, на която той реагира със съгласие за операция. Операцията обаче го направи перманентен/постоянен пациент и съответно го довърши за 6-7 месеца.

Ние всички искаме да бъдем полезни до последно. Да не тежим на следващото

поколение. Да не сме бремене за младите. По тази причина, всеки от нас трябва да има предвид, че идва време, когато трябва да приемеш, че наближава възраст и време, когато трябва полета, да започнеш да се приготвяш. Подготовката включва няколко важни действия:

В.1-Да започнеш да сдаваш – думата „сдавам” се използва, когато за една длъжност е намерен заместник. Първия –*замествания*, трябва да се приготи да отстъпи мястото си на друг- *заместващия*. Това обикновено е процес, който отнема време. Време за приготвяне на сдаването- подреждат се документи, пишат се доклади, дават се инструкции, събират се личните вещи. След това идва заместващия и на него/нея и е нужно време, за да приеме документацията, да се запознае с нея, да заеме офиса, да невлезне в работата.

Духовната работа е подобна. За съжаление, много от вярващите не гледат на служението, като на нещо, което може и трябва да се предаде на следващо поколение. Ние не мислим много напред. Затова трябва да кажа, на себе си и на всеки, който има дейност в Божието царство-без значение, дали си доброволец или си на заплата. Работи усърдно и внимавай, кога Бог ще започне да ти подсказва, че е дошло време да сдаваш.

Исус, оставяше своите ученици, за да вършат работата, която трябваше да се свърши. Чуваме Го да пита Петър:

Йоан 21:15 А като позакусиха, Исус казва на Симона Петра: Симоне Ионов, любиш ли Ме повече отколкото Ме любят тия? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му казва: **Паси агънцата Ми. 21:16** Пак му каза втори път: Симоне Ионов, любиш ли Ме? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той Му казва: **Паси овците Ми. 21:17** Казва му трети път: Симоне Ионов, Обичаш ли Ме? Петър се наскърби за гдето трети път му рече: Обичаш ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам. Исус му казва: **Паси овците Ми. 21:18** **Истина, истина ти казвам, когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше където си щеше; но когато остарееш ще простреш ръцете си, и друг ще те опасва, и ще те води където не щеш.**

Исус остави 12 мъже, да вършат работата, която той беше започнал. Той ги остави с високи очаквания:

Мат. 28:19 Идете, прочее, **научете всичките народи**, и кръствайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух,

Каквото и да е твоето служение в Божието царство, знай, че ще дойде време, за което трябва да си мислил и да си готов. Време за **сдаване!** Това е част от служението. Може да мислиш, че си незаменим. Може да мислиш, че друг не може като тебе! Може да мислиш, че няма заместник! Помни, това не е твоето служение. Това е работа за Бога и Той, има хора за всичко. Бъди готов за сдаване, когато усетиш, че Бог те подканва към това!

Сдаването включва:

Подготовка на документите:

Пр. Сега когато татко вече е в слава, разглеждам кашони и онова, което той е ползвал. Отварям един кашон и тъкмо когато си мисля: сега трябва да ровя, за да видя какво е

вътре, виждам че най-отгоре намирам бележка:
Списък от нещата в този кашон от горе на долу.

Молитва за заместник. Молиш ли се да има някой на когото да можеш да предадеш служението си. Подготвяш ли се един ден да предадеш служението си? Човека който ще седне в твоя стол! Имаш ли това като грижа в умът и душата си? Или ти е безразлично!?

В.2-да мислиш и често да си спомняш за Божията любов и грижа

Пр.Слушах един пастир, да казва: преди години когато бях млад, обичах едни християнски песни. Когато отворех старите химни, те ми звучаха смешно и глупаво, но с времето и годините, отношението ми все повече се променяше, докато накрая тези стари химни ми станаха любими. Намирам удоволствие и тези песни изпълват сърцето ми с неземна топлина:

„От смъртта съм спасен,
В Божии мир въдворен
От сърцето си вярвам в Исуса

...

Вярвам аз, вярвам аз
От сърцето си вярвам в Исуса
Вярвам аз, вярвам аз,
В Сина Божия вярвам аз!”

„Когато о Боже ме зърнеш отчаян
Потънал в неволи и скърби безброй...”

Тогаз ела(3)в сърцето ми ...”

„Исусе, с моите грехове, Ти натоварен бе
Най-тежки мъки претърпя и свята кръв
проля ...”

Когато навлезеш в изкачването по пътя на жертвата, не спирай да гледаш нагоре и дали с песен или със Слово, да търсиш всеки ден да си напомняш за Божията велика любов. Мислите за Бога, са много по-благодатни, нежели мислите на страх и безпокойство, какво ли ще се случи. Да си напомняш хубавите и благословени моменти през които Той те е водил и да искаш сили за предстоящите трудности на катеренето. Това е Християнина! С поглед до последно отправен нагоре!

В.3-по възможност до последно да фокусираш погледа на хората около себе си върху Онзи в Когото е вярата ти

За мен винаги са били благословение, онези възрастни, умиращи вярващи, които дори в последните моменти на живота, не се опитват да фокусират вниманието на околните върху себе си, а върху мъдростта и знанието натрупано във времето за Бога и за вечните неща.

В.4-да си готов да приемеш болките, реалността, дискомфорта на края, възможно най-спокойно и най-лично –

Идва време казват, когато количеството хапчета които взимаш сутрин става по-голямо от количеството закуска която ядеш. Идва време на сестри, доктори, маркучи, катетри, изследвания, спринцовки, самота.

В тези дни, молитвата е най-добрия другар. Християнската Песен е най-добрата терапия. Словото е успокоителното за измъчената човешка душа, която бавно разкъсва връзката си с тленната своя хижа.

На всеки му се иска да си умре тихо и спокойно , по възможност в съня си, но това е рядка привилегия.

Много е важно с какво ще бъдем запомнени от тези около нас. Никой не знае, къде ще бъде и с какви хора ще бъде обиколен, когато наближи последния му час. Затова е важно да помним, че трябва да сме свидетели до край. Дали тези които са около теб, ще видят вярата ти че грее дори, когато болките те гърчат или ще се промениш и те ще видят човек изцяло концентриран върху себе си. Моли дори за това време:

Мат. 27:54 А стотникът и ония, които заедно с него пазеха Иуса, като видяха земетресението и всичко що стана, уплашиха се твърде много, и думаха: Наистина тоя беше Син на Бога.

Дали и за нас ще могат да кажат, когато сме завършили, пътуването си: Наистина, този беше Християнин!

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Филм „Страстите Христови”